शैलशिखर *n.*, °शेखर *m.*, °शृङ्ग *n.* Berggipfel.
शैलसुता *f.* = शैलकन्या.
शैलालि *m. patr. N. eines Lehrers.*
शैलिन *u.* शैलिनि *m. desgl.*
शैली *f.* Sitte, Art.
शैलूष *m.* Schauspieler, Tänzer.
शैलेन्द्र *m.* = शैलराज्.
शैलेय *m. n.* Erdharz.
शैव, *f.* ई Çiva gehörig *o.* geweiht.
शैवल eine best. Wasserpflanze.
शैवलवन्त्, °लिन् *u.* °ल्य mit Çaivala's (*s. vor.*) besetzt.
शैवाल *n.* = शैवल.
शैशव kindlich; *n.* Kindheit, Einfalt.
शैशिर, *f.* ई Frühlings- (*s.* शिशिर).
1. शोक glühend.
2. शोक *m.* Glut, Flamme, Schmerz, Kummer. शोकतस् *Adv.* aus Kummer.
शोकज schmerzerzeugt.
शोकतर stärker als Schmerz, den Schmerz überwindend.
शोकपरायण ganz dem Kummer hingegeben.
शोकपाचात्मन् *dass.* (*eig.* dessen Seele ein Gefäfs für den Kummer ist).*
शोकवर्तव्य vom Kummer zu verdüstern.*
शोकातुर vom Kummer krank *o.* verstört.
शोकान्तर kummerlos.
शोकार्त von Schmerz gequält.
शोकावेश *m.* der Andrang des Schmerzes.
शोचनीय zu klagen (*n. impers.*), beklagenswert; *Abstr.* °ता *f.*
शोचि *f.* Glut, Flamme.
शोचितव्य = शोचनीय.
शोचिष्ठ (*Superl.*) stark flammend.
शोचिष्मन्त् flammend, glühend.
शोचिस् *n.* Glut, Flamme, Glanz, Pracht. *Adj.* = *vor.*
शोच्य = शोचनीय.
शोण rot. *m.* Röte, *Flussname.*
शोणता *f.* Röte.
शोणित *n.* Blut.
शोणिमन् *m.* Röte.
शोथ *m.* Anschwellung (*als Krankheit*).
शोधक reinigend.
शोधन *dass.*; *n.* das Reinigen, Wegräumen, Reinigungsmittel; Rechtfertigung, Aufklärung, Untersuchung, Prüfung.
शोधनीय zu reinigen, zu rechtfertigen; abzutragen, zu bezahlen.
शोधिन् reinigend.
शोध्य zu reinigen, zu verbessern.
शोफ *m.* Geschwulst, Beule.
शोभ *m. Mannsn. f.* शोभा Pracht, Schönheit, Glanz, Farbe.
शोभक, *f.* °भिका prächtig. *m. Mannsn.*
शोभय *m.* Glanz.
शोभन, *f.* आ (*u.* ई) prächtig, schön, trefflich durch (*Instr. o.* —°), herrlich, edel, gut; *n. adv. f.* आ eine Schöne. *n.* Schmuck (—°), Glück, Heil, Tugend.
शोभनीय herrlich, schön.
शोभिन् *dass.*, prangend mit, trefflich durch (—°).
1. शोष trocknend, ausdörrend, zerstörend (—°); *m.* das Austrocknen, Verdorren, Trockenheit.
2. शोष *m.* Hauch, Odem, Kraft.
शोषण, *f.* ई = शोष *Adj.*; *n.* das Trocknen, Ausdörren.
शोषिन् vertrocknend, hinsiechend; austrocknend, dörrend.
शौक्ल्य *n.* Weifse.
शौङ्गेय *m. Metron. des Garuḍa;* Habicht *o.* Falke.
शौच *n.* Reinheit, Läuterung durch (—°); Lauterkeit, Ehrlichkeit.
शौचवन्त् rein (*auch übertr.*).
शौटीर männlich, stolz, selbstbewusst. *n.* (*auch* °र्य) *als Abstr.*
शौण्ड dem Branntwein ergeben; hängend an, versessen auf, geschickt in (—°).
शौण्डिक *m.* Branntweinbrenner.
शौण्डिकागार *u.* °कापण (Branntwein-) Schenke, Kneipe.*
शौद्र dem Çûdra eigen, Çûdra-; von einer Çûdrâ geboren.
शौन, *f.* ई einem Hunde eigen.
शौनक *m. patr. N., bes. eines berühmten Grammatikers.*
शौरसेन den Çûrasena eigen; *f.* ई die Sprache ders.